

atunci stă moale kît-va timă, și se poate frămînta într-pe dețete să să se trage în fîpe lăpînd.

Пълвереа de selenium este posie deskișă, și kînd se dobîndește вътindă-se seleniumul tonit, și kînd se prechină pe caloa zmedă. Kînd se intervine o lămă de selenium într-o cîrceasă și într-o lămă, atunci se pare că este roșie încisă.

Seleniumul este nesolubil în apă; se dissolvă în acidul sulfică concentrat, și coloră acidul aceasta în verde; ana poate să-l prechină din această dissoluție.

Seleniumul întră în fierbere la o temperatură posibilă încisă, și se preface într-oțăpă așăr galben mai deskișă kînd al așărului de sulfă. Așărul acestia se kondensă pe corpul chei rechi într-o pălvere posie deskișă (floră de selenium). Pălverea aceasta este foarte inflamabilă, și se transformă prin combinație în acidă seleniosă.

Kînd seleniumul se posne pe kîrbău apărișă, atunci dă niște fumuri roșii care vine din kondensația așărilor chei și săpunat de combinație; în casă este, o parte de selenium trece în stăpă de acidă seleniosă, și altă parte se skimbe într-oțăpă razosă, păcăină cînoscătă încă, care dă un miros greș de xpeară.

TELLURIUMUL.

Telluriumul săpătea astăza altăieri că metalurile pentru kîte-va din proprietățile lor chimice, precum densitatea și lăcările, dar se apropie de sulfă și de selenium prin proprietățile lor chimice; ca acestia, se poate combina cu hidrogenul spre o formă în hydracidă și adesea cu oxacidă.

Telluriumul este altă apărișă; cristaliză leșne și se pare a fi izomorf cu arsenicul și cu antimoniul. Se sparge și se redă leșne în pălvere; densitatea lor este de 6,2.

Este mai tot astă de tonită ca antimoniul; se volatilizează kînd se încălză în pălvere; densitatea lor este de 6,2.